

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 348/06-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. októbra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť A. L., Z., zastúpenej advokátom JUDr. J. B., Z., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na pojednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III vo veci vedenej pod sp. zn. 6 C 88/1994 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. L. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 20. septembra 2006 doručené podanie A. L., Z. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. J. B., Z., ktoré bolo označené ako „*Ústavná sťažnosť proti porušeniu čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 38 ods. 2 Ústavného zákona č. 23/1991 Zb. – práva na prerokovanie vecí súdom bez zbytočných prietáhov, nečinnosťou Okresného súdu Bratislava III., č. k. 6 C 88/94*“.

Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľka namieta porušenie čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 6 C 88/94 o žalobe o neplatnosť okamžitého zrušenia pracovného pomeru a náhradu mzdy.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti okrem iného uviedla:

„... Podanie žaloby:

22. 6. 1994 – ja sťažovateľka som si dňa 22. 06. 1994 podala na vtedy ešte Obvodný súd pre Bratislavu 3 žalobu o neplatnosť okamžitého zrušenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, proti zamestnávateľovi – spoločnosti R., spol. s r. o. B..., zapísaného v Obch. registri Okres. súdu v Bratislave I., odd: Sro, vl. č.: 788/B v mene ktorej konal konateľ JUDr. R. A., pričom právnym dôvodom tejto žaloby bolo neplatné okamžité skončenie pracovného pomeru, nevyplatená mzda za mesiac apríl 1994 a časť v mesiaci máj 1994 a nepreplatená alikvótna časť dovolenky, na ktorú som mala za odpracované dni nárok a ktorú som nevyčerpala.

Pojednávania vo veci:

25. 4. 1995 – prvé meritórne pojednávanie vo veci bolo až 10 mesiacov od podania žaloby, dňa 25. 04. 1995, kde sme boli ako účastníci konania ja aj žalovaný vypočutí.

13. 9. 1996 – na druhom meritórnom pojednávaní boli vypočutí svedkovia M. S., M. L. a D. K. Predvolaní svedkovia J. Č. a H. M. sa na pojednávanie nedostavili.

11. 3. 1996 – konalo sa tretie meritórne pojednávanie, vypočutá bola svedkyňa H. M. Keďže sa svedok J. Č. nedostavil ani na toto pojednávanie, bolo pojednávanie odročené na 26. 06. 1996. Toto pojednávanie však bolo opäť odročené na deň 09. 10. 1996.

31. 5. 2002 – posledné pojednávanie vo veci. Odvtedy súd nekonal, nebolo vydané žiadne rozhodnutie.

27. 1. 2003 – došlo k zániku právnickej osoby odporcu výmazom z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I., odd: Sro. Vl. č.: 788/B.

Obdobia prieťahov v konaní: od 22. 6. 1994 do 25. 4. 1995 (10 mesiacov od podania návrhu do vytyčenia prvého pojednávania), od 9. 10. 1996 do 31. 5. 2002 (6 a pol roka medzi pojednávaniami), od 31. 5. 2002 dosiaľ (4 a pol roka od posledného pojednávania bez akéhokoľvek efektívneho úkonu súdu).

Sťažnosti sťažovateľky:

r. 2000: Keďže sa konanie vo veci bezvýsledne predlžovalo, a od roku 1996 súd nekonal, podala som v roku 2000 na Ministerstvo spravodlivosti SR sťažnosť na rozhodovacia činnosť, najmä na prietahy v konaní Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 6 C 88/94. Ministerstvo spravodlivosti ma v liste zo dňa 18. 09. 2000 informovalo o postúpení mojej sťažnosti priamo podpredsedníčke Okres. súdu Bratislava III.

1. 12. 2000 – z Okres. súdu Bratislava III. zaslaná odpoveď na moju sťažnosť. Sťažnosť vybavoval podpredseda okresného súdu JUDr. M. K. V liste konštatoval prietahy v konaní v období od pojednávania dňa 26. 06. 1996, do úpravy sudcu zo dňa 20. 01. 1999... V odpovedi tiež uvádza, že ma súd vyzval na doplnenie žaloby. Napriek tomu moja sťažnosť vyriešenie prípadu nepriniesla a dosiaľ nemám rozhodnutie vo veci.“

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd rozhodol nálehom takto: „v konaní pred Okresným súdom Bratislava III. vedenom pod číslom 6 C 88/1994 o neplatnosť okamžitého zrušenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, vo veci žalobkyne A. L... proti žalovanému R., spol. s r. o. B... bolo porušené ústavné právo sťažovateľky v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky – právo na prejednanie veci súdom bez zbytočných prietahov.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie v sume 500.000,- Sk, ktoré je povinný vyplatiť Okresný súd Bratislava III. sťažovateľke v lehote 1 mesiac od právoplatnosti rozhodnutia.

Okresný súd Bratislava III. je povinný uhradiť sťažovateľke trovy právneho zastúpenia vo výške 13.323,- Sk na účet ich právneho zástupcu, advokáta JUDr. J. B... do 1 mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv a slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola

vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na svojom neverejnom zasadnutí, pričom zisťoval, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 tohto zákona. Podľa uvedeného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy, alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré sťažovateľ označil, či už pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov (III. ÚS 206/03, II. ÚS 77/04). Inými slovami, ak sťažovateľ namietne také porušenie základného práva alebo slobody, ktoré podľa okolností prípadu očividne nemohlo nastať (napr. II. ÚS 222/03, IV. ÚS 55/04, III. ÚS 56/05).

V okolnostiach prípadu ústavný súd zistil, že okresný súd v tejto veci rozhodol uznesením z 21. júla 2006 tak, že konanie vo veci sp. zn. 6 C 88/94 zastavil, pričom žiadny z účastníkov konania nemá nárok na úhradu trov konania. Právny zástupca sťažovateľky uznesenie prevzal 11. septembra 2006 a sťažnosť s dátumom 8. september 2006 bola podaná na poštovú prepravu 18. septembra 2006. Rozhodnutie okresného súdu nadobudlo

právoplatnosť 19. septembra 2006. Sťažnosť sťažovateľky bola ústavnému súdu doručená 20. septembra 2006, t. j. po tom ako okresný súd vo veci právoplatne rozhodol.

Okresný súd vykonal vydaním rozhodnutia a jeho doručením všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie právnej neistoty sťažovateľky a v čase doručenia sťažnosti sťažovateľky ústavnému súdu už nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne namietané prietahy v ňom. Tento stav viedol ústavný súd so zreteľom na účel a podstatu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov k záveru, že sťažnosť sťažovateľky podaná proti okresnému súdu je zjavne neopodstatnená. Preto ju z uvedeného dôvodu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po jej predbežnom prerokovaní odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. októbra 2006